

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 406/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., M., namietajúcu porušenie jeho základných práv podľa čl. 41 ods. 4, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 84/2006 a uzneseniami Okresného súdu Trebišov č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006 a č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2006 doručená sťažnosť JUDr. V. H., M. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 41 ods. 4, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 84/2006

a uzneseniami okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006 a č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006.

Zo sťažnosti a dokumentácie predloženej sťažovateľom vyplýva, že sťažovateľ podal Okresnému súdu Michalovce návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Následne bola vec prikázaná Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) okresnému súdu, ktorý podľa tvrdenia sťažovateľa nezačal konať v zákonom ustanovenej lehote a následne vydal predbežné opatrenie č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006, ktorým *„porušil otcové práva, ak nerozhodol o návrhu otca v merite, ale rozhodol o tom, čoho sa otec nedomáhal.“*. Rozhodnutie okresného súdu podľa sťažovateľa zmarilo jeho styk s deťmi, pričom v konaní *„je chaos, pretrváva stav právnej neistoty a u otca smútok, trauma a nechut“*. Zo sťažnosti vyplýva, že krajský súd uznesením č. k. 7 CoP 175/2006-69 z 19. júna 2006 zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom okresný súd vo veci nekoná. Následne okresný súd uznesením č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006 návrh otca (sťažovateľa) na vydanie predbežného opatrenia o zverenie maloletých detí B., F. a T. zamietol.

Podľa názoru sťažovateľa okresný súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 84/2006 a tiež uzneseniami č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006 a č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006 porušil jeho základne práva podľa čl. 41 ods. 4, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti prijal nasledovné rozhodnutie:

„Všeobecný súd porušil základné právo navrhovateľa v zmysle namietaných článkov Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý Slovenská republika podpísala.

Ústavný súd SR prikazuje všeobecnému súdu umožniť navrhovateľovi domôcť sa ochrany svojho ústavného práva na základe podanej žaloby a umožniť mu stykať sa osobne so svojimi deťmi – mal. B., mal. F. mal. T..

Ústavný súd priznáva navrhovateľovi za jeho diskrimináciu a za prietahy všetko zavinené nezákonným postupom všeobecného súdu v konaní 7 P 84/2006 primerané finančné zadosťučinenie 500 000.- Sk.“

Sťažovateľ zároveň požiadal, aby mu ústavný súd ustanovil advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom z dôvodu finančnej tiesne.

Ústavný súd si ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti vyžiadal k nej vyjadrenie predsedu okresného súdu. Vyjadrenie predsedu okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 11. októbra 2006, a okrem iného sa v ňom uvádza:

„Konanie vo veci spisovej značky 7 P/84/2006 sa začalo na Okresnom súde Trebišov dňa 21. 3. 2006, kedy došla vec z Okresného súdu Michalovce po tom, čo Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30. 9. 2005 č. k. 1 NcC 62/05-13 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Michalovce z prejednávania a rozhodovania tejto veci a o prikázaní veci Okresnému súdu Trebišov.

Vec Okresného súdu Trebišov bola náhodným výberom pridelená na vybavenie sudkyňi JUDr. A. M.. Táto dňa 24. 3. 2006 oznámila predsedovi Okresného súdu Trebišov, že je z konania vo veci vylúčená pre pomer k otcovi ako účastníkovi konania. O vylúčení sudkyne JUDr. A. M. z konania sp. zn. 7 C/95/2004, účastníkom ktorého bol otec JUDr. V. H., pre pomer k jeho osobe už predtým Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením zo dňa 31. 8. 2005 č. k. 1 NcC/59/2005-39.

Podľa rozvrhu práce Okresného súdu Trebišov na rok 2006 bola preto vec sp. zn. 7 P/84/2006 náhodným výberom pridelená na konanie sudkyňi JUDr. E. Č. dňa 27. 3. 2006.

Sudkyňa JUDr. E. Č. rozhodla o vydaní predbežného opatrenia uznesením zo dňa 10. 4. 2006 č. k. 7 P/84/2006-40. Dňa 3. 5. 2006 došlo odvolanie matky B. H. proti vyššie uvedenému uzneseniu. Dňa 31. 5. 2006 bola vec predložená odvolaciemu Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o odvolaní matky. Dňa 30. 6. 2006 došiel súdu spis z Krajského súdu v Košiciach. Uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 10. 4. 2006 odvolací súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil záväzný právny záver, že návrh otca v tejto veci nie je návrhom na vydanie predbežného opatrenia. Z uvedeného dôvodu súd uznesením zo dňa 2. 8. 2006 č. k. 7 P/84/2006-74 návrh otca zamietol. Uznesenie bolo riadne doručené všetkým účastníkom a zástupcom. Keďže žiadna z oprávnených osôb odvolanie proti uzneseniu zo dňa 2. 8. 2006 nepodala, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 9. 2006.“.

Ústavný súd doručil vyjadrenie predsedu okresného súdu sťažovateľovi a vyzval ho, aby sa k nemu vyjadril. Z vyjadrenia sťažovateľa doručeného ústavnému súdu 7. novembra 2006 vyplýva, že s vyjadrením predsedu okresného súdu sa nestotožňuje a trvá na svojej sťažnosti.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 41 ods. 4, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 84/2006 a tiež uzneseniami okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006 a č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006.

1. Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv uznesením okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu

jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006 bol sťažovateľ oprávnený podať odvolanie. Zo sťažnosti i predloženej dokumentácie vyplýva, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nepodal, t. j. nevyčerpal opravný prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, a preto túto časť sťažnosti sťažovateľa ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

2. Sťažovateľ namieta aj porušenie svojich práv uznesením okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z textu čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Z uvedeného vyplýva, že v prípadoch, ak osobitný právny predpis zakladá právomoc všeobecného súdu rozhodnúť o ochrane základných práv a slobôd fyzických osôb alebo právnických osôb, je právomoc ústavného súdu vylúčená.

V danom prípade bol oprávnený podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006 rozhodnúť krajský súd, ktorý ho na základe odvolania účastníčky konania (matky

maloletých) uznesením č. k. 7 CoP 175/2006-69 z 19. júna 2006 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Keďže právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaniach účastníkov predmetného konania proti predmetnému uzneseniu okresného súdu vylučuje právomoc ústavného súdu, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj tú jeho časť, v ktorej namietal porušenie svojich práv uznesením okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006 pre nedostatok svojej právomoci.

Nad rámec uvedeného ústavný súd považoval za potrebné tiež uviesť, že sťažovateľ proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-40 z 10. apríla 2006 nepodal odvolanie, čo by zakladalo aj dôvod na odmietnutie tejto časti sťažnosti z dôvodu jej neprípustnosti.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal tou časťou sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojich práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 84/2006. Z obsahu sťažnosti i povahy veci vyplýva, že v danom prípade išlo o posúdenie, či v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z obsahu sťažnosti a vyjadrenia predsedu okresného súdu vyplýva, že vec bola okresnému súdu doručená 21. marca 2006 po tom, ako krajský súd rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Michalovce z prerokovania a rozhodovania tejto veci, pričom vec bola právoplatne skončená 7. septembra 2006, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu č. k. 7 P 84/2006-74 z 2. augusta 2006. Zo zistení ústavného súdu zároveň vyplynulo, že sudkyňi okresného súdu JUDr. E. Č. ako samosudcovi bola vec pridelená 27. marca 2006 a vo veci rozhodla uznesením z 10. apríla 2006, t. j. do 14 dní odvtedy, ako jej bola vec pridelená. Následne po doručení zrušujúceho uznesenia krajského súdu 30. júna 2006 menovaná sudkyňa rozhodla vo veci uznesením z 2. augusta 2006, t. j. s odstupom 33 dní.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť sťažnosť aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. V súlade

s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v danom prípade absentuje príčinná súvislosť medzi postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 84/2006 a namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj tú časť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojich práv postupom okresného súdu z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2006